

РЕШЕНИЕ

№ 3120

гр. София, 11.05.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 39 състав,
в публично заседание на 08.02.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Миглена Николова

при участието на секретаря Александра Вълкова, като разгледа дело номер **2275** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК вр. чл. 34 от ЗЗВВХВС.

Образувано е по жалба вх.№ 97-01-2/28.02.22г на „ВОКС ПРОДЪКТС“ ООД-С. с представляващ П.В. против Заповед № РД-03-1/11.02.22г на Директора на СРЗИ.

В жалбата се твърди, че Заповедта е проц. и мат.незаконосъобразна, противоречи на целта на закона и е немотивирана, като се моли за отмяната ѝ. Протоколът за изпитване от 06.01.22г, послужил като основание за издаване на Заповедта, не е бил връчен на жалбоподателя. Не е посочен методът, по който е правено изпитването, а то самото не е взело предвид характеристиките на полимера Полиметиламин, който се съдържа в изследваната течност за чистачки. Използваният при изпитването метод „газова хроматография“/веществото се нагрява до висока температура, за да стане на пара/, е неприложим в този случай, като не е бил взет предвид доклада на производителя от 09.06.20г, че полимерът е тежък/не може да се превърне в пара/, поради което приложим е бил методът „хроматография чрез пропусклив гел“. Ответникът е нарушил чл.35 и чл.36 от АПК, като не е установил служебно, че: дружеството закупува полимера/основен компонент на изследваната течност за чистачки, която съдържа и вода, оцветители, дезодорант и др./ - от единствения негов вносител и дистрибутор за бълг.пазар, като полимерът се произвежда от румънско дружество и то самото и полимерът имат регистрации от 27.07.19г и от 31.07.19г съгл. Регламент /ЕО/ № 1907/2006 /REACH/- като химическо вещество в самостоятелен вид, в смеси и в изделия; от какво точно е съставена изследваната течност за чистачки; дали ЛИК към СРЗИ, където е извършено изследването, разполага с необходимото

оборудване. Заповедта е издадена при липсата на правно основание- неправилно се посочват като нарушени чл.25 т.10, чл.35 ал.1 т.33 б.“д“ от ЗЗВВХВС. Не става ясно как ответникът извежда извод, че в течността за чистачки има 25.46 тегловни % метилов алкохол/т.е. завишени количества метил/. Жалбоподателят твърди, че в пробата няма завишени количества на метилов алкохол, като пускането ѝ на пазара съответства на т.69 от Приложение XVII от Регламент/ЕО/ № 1907/2006 /REACH/- в състава ѝ може да има до 0.6 тегловни % метанол, като в случая в полимера има 0.10%.П. е класифициран като нетоксичен /в писмо на МЗ от 07.10.21г се сочи, че полимерът не е предмет на Приложение XVII от Регламента, респ. не е налице чл.25 т.10 от ЗЗВВХВС/, като съгл. информ.лист за безопасност/от производителя/- притежава код, който се отразява на етикетите на продуктите с опасни смеси, разпространявани в Е./така всеки е информиран за съдържанието и токсичността на продукта/.Съгл. доклад от 20.03.20г полимерът е 70% биоразградим, като не е токсичен за водните организми и може да се предлага на пазара като самостоятелен продукт или като суровина без специални условия/съгл. официално потвърждение от Регионалния комисар за защита на потребителите в [населено място]-Румъния/. Ответникът прилага неправилно Регламента, чиято цел е насърчаване на алтернативни методи за оценка на опасността от вещества. П. е иновативен продукт, като ответникът не е отчетел правилно характеристиките му.При наличие на регистрация по Регламента, полимерът може да се разпространява на вътрешния пазар, като при липса на нарушение и настъпили вреди, Заповедта/която налага ПАМ/- се явява и противоречаща на целта на закона.Липсват мотиви на ответника- защо течността за чистачки да е опасна за хората, което е основание за отмяната на акта.В съд.заседание представляващият В. и адв. С. поддържат жалбата и претендират разноски.В писмени бележки се допълва, че: нарушен е и чл.26 от АПК; към датата на изследването-06.01.22г, ЛИК при СРЗИ не е имал акредитация за изследвания с метода „газова хроматография с пламъчно-йонизационен детектор“, а използването на този метод не е било съобразено със становището на Института по полимери при Б./който препоръчва методът „газова хроматография чрез пропусклив гел“/ и с препоръката на производителя /който препоръчва метода „ултравиолетово-спектро-фотометричен“; липсата на мотиви в преписката защо е използван именно процесния метод не може да се заместят с установявания в съд.производство; има три възможни метода- препоръчаният от ИП при Б., препоръчаният от производителя и използваният от ЛИК при СРЗИ и поддържан от първото вещо лице; липсват мотиви какъв подходящ детектор е бил използван при изпитването по третия метод; двете вещи лица стигат до различни изводи, но и двете обосновават извод, че ответникът не е изяснил химическия състав на продукта течност за чистачки; при метода на изследване, препоръчан от производителя-не се стига до завишени стойности на метанола; ответникът не е изискал доп.доказателства от дружеството- относно инф.лист на полимера, като не е събрал и служебно такива доказателства; при изпитването не е взета предвид информацията от етикета- да не се нагрива, тъй като се разпада на съставните си части; моли се да се кредитира първоначалната С., а не повторната С.; следва да се отчита само несвързания метанол в течността/чрез нискотемпературния метод/, но не и свързания в полимера метанол. Ответникът Директор на СРЗИ се представлява от адв.Г., която оспорва жалбата и моли за отхвърлянето ѝ, като сочи, че т.69 от Приложение XVII от Регламент/ЕО/ № 1907/2006 /REACH/ е с предимство пред вътрешното законодателство. Не се изследва

метанола в полимера/който пък е съставка на течността за чистачки/, а се изследва метанола в продукта/течност за чистачки/, в който продукт освен свързания метанол/който е в полимера/, има още и свободен метанол/не е в полимера/. В писмени бележки се допълва, че: жалбоподателят насочва вниманието на Съда към полимера, но всъщност предмет на изпитване е бил продукта- течност за чистачки; в протокола за изпитване е изложена цялата необходима информация, вкл. относно използвания метод; акредитацията на ЛИК при СРЗИ е публично достъпна на сайта на БСА; в съд. производство се доказват фактическите основания за издаване на ПАМ; няма допуснати проц. нарушения от ответника; следва да се кредитира повторната С. - най-вече защото твърди, че именно течността за чистачки следва да се изследва като продукт/тя е смес от вещества/, като свободният метанол в нея може да се изследва и по двата метода/нискотемпературен и вискотемпературен са те по естеството си/, но свързания в полимера метанол може да се освободи и изследва само при вискотемпературния метод/газова хроматография/; ето защо е използван вискотемпературния метод и едновременно е установено количеството и на свободния и на свързания метанол в течността за чистачки, той общо метанолът в течността за чистачки надхвърля 25%/10% е свързан в полимера метанол и 15% е свободния в течността за чистачки метанол/, т.е. надхвърля допустимите 0.6 тегл.%; дори Съдът да кредитира изследването в румънската лаборатория/приложено към първоначалната С./, настроената калибрационна крива на тази лаборатория изобщо не може да улови наличния 15% свободен метанол в течността /калибрирано е само до 1.5%/; производителят на полимера така и не дава информация за температурата на разпад на полимера- дори на официалната си ел. страница, така че е необосновано възражението за неприложимост на вискотемпературния метод; и двете страни се позовават на регламента, но именно той сочи, че следва да се провери метанола в течността за чистачки, а не в полимера, съставляващ една от съставките на течността за чистачки; ПАМ е наложена в съответствие с целта на закона и цели опазване на човешкото здраве, т.е. има превантивна цел/не предполага настъпили вече вреди/ ; Заповедта съдържа мотиви, те са относими към правните изводи на ответника, т.е. спазено е изискването за форма; в Заповедта е посочен Протоколът от изпитването/той е част от преписката/, въз основа на които са направени фактическите установявания на ответника. В придружаващото преписката писмо от юр. М. е посочено още, че производството е започнало, тъй като на 19.10.21г Главният държавен здравен инспектор е разпоредил на всички РЗИ-та да извършат незабавно проверки във връзка със сигнали за течности за чистачки на пазара/който имат в състава си именно полимера полиметиламин/, които съдържат недопустимо високо съдържание на метилов алкохол. На 19.10.21г Главният държавен здравен инспектор е уведомил конкретно СРЗИ- за постъпил сигнал от БНА "Активни потребители" относно конкретната течност за чистачки. На 15.11.21г Министърът на здравеопазването уведомява СРЗИ, че е поискал становището на Института по полимери при Б.- относно приложимия метод на изследване на този полимер и правилно ли ЛИК при СРЗИ използва метода „газова хроматография“. ИП при Б. дава становище, че: нискотемпературният метод, препоръчан от производителя на полимера- изобщо не може да засече високи стойности на метанола и има доста недостатъци като цяло; стандартно и предпочитано- метанолът в днешно време се определя чрез метод на газова хроматография с пламъчно-йонизационен детектор/т.е. вискотемпературен метод/, като ЛИК към СРЗИ използва правилния метод;

посочените в инф.лист на производителя на полимера- точка на кипене и плътност при 20градуса-„подозрително съвпадат с тези на метанола“/което е практически невъзможно/ и подлага под съмнение полимер да е основната съставка на тази течност за чистачки; препоръчва се да се провери течността и чрез други методи/ядрено-магнитен резонанс и гел-проникваща хроматография/- за да се установи наличието изобщо на полимера в течността и колко е метанола в течността.Налице са две от предпоставките по чл.38 ал.3 от ЗЗВВХВС-непосредствена опасност за живота и здравето на хората и от възникване на отравяния, поради което ответникът в условията на обвързана компетентност е длъжен да наложи ПАМ/налице е установен сериозен здравен риск/.

Съдът намира жалбата за допустима, като депозирана съгл. изискванията и в срока по АПК, пред надлежния съд, от лице с активна проц.легитимация, срещу инд.адм.акт по см. на чл.21 от АПК, поради което следва да се разгледа по същество.

Съдът установи от фактическа страна следното:

Видно от Писмо на Главният държавен здравен инспектор от 29.03.21г/л.86/- ЛИК при СРЗИ е акредитирана да прави анализ на съдържанието на метилов алкохол в течност за чистачки, т.е. анализ на метанол - по метода „газова хроматография с хед-спейс техника“ при температурен режим 40-170 градуса, като органите на държавния здравен контрол не разполагат с възможност да изследват течности за чистачки, съдържащи полимера Полиметиламин-М, чрез спектрофотометричен.

На 19.10.21г Главният държавен здравен инспектор е разпоредил на всички РЗИ-та да извършат незабавно проверки във връзка със сигнали за течности за чистачки на пазара/който имат в състава си именно полимера полиметиламин/, които съдържат недопустимо високо съдържание на метилов алкохол.

Видно от Протокол за изпитване №21-0023-1/06.01.22г от ЛИК към Д“ЛИ“-СРЗИ/основание за издаване на Заповедта/: производител на течността за чистачки е жалбоподателят; изследвана е проба от течност за чистачки-налична в супермаркет в [населено място] пазар, като върху етикетът ѝ е обявено съдържанието на полиметиламин; изследването е по заявка от 18.11.21г на Директора на РЗИ-Шумен; пробата е взета от инспектор в РЗИ-Шумен с протокол № 34/26.10.21г; пробата е взета от течност за чистачки -партида L280921/6 със срок на годност 09.24г; методът на изпитване на пробата е 02/GC/FID/MET:2013; пробата е постъпила в ЛИК на 19.11.21г- количеството е 2бр. по 3литра; изпитването е направено в периода 19.11.21г-06.01.22г; установеният в течността за чистачки метилов алкохол е 25.46 тегловни % +/- 3.16, при допуск на показателя < 0.6 тегловни % /съгл. т.69 от Приложение XVII от Регламент/ЕО/ № 1907/2006 /REACH/.

С писмо от 02.02.22г Главният държавен здравен инспектор уведомява Директорът на СРЗИ за постъпил сигнал от БНА“Активни производители“ –относно конкретната течност за чистачки, като моли за информация какво се предприема във връзка с резултатите от изследването ѝ.

Издадено е/преди обж. Заповед/- Предписания за спиране експлоатацията на обект,реализация на продукти и стоки с изх.№ ЗП-00-3/08.02.22г от инспектор в СРЗИ, на „ВОКС ПРОДЪКТС“ ООД-С., считано от 16.40часа на 08.02.22г, в обект на [улица] [населено място].

С Обж. Заповед № РД-03-1/11.02.22г на Директора на СРЗИ, за нарушения на чл.

чл.25 т.10, чл.35 ал.1 т.33 б.“д“ от ЗЗВВХВС, установени на 08.02.22г от гл.инспектор в СРЗИ- предвид Протокол за изпитване №21-0023-1/06.01.22г от ЛИК към Д“ЛИ“-СРЗИ, на „ВОКС ПРОДЪКТС“ ООД-С. се налага ПАМ- „Спиране пускането на пазара и употребата на зимна течност за чистачки -20 градусаС AUTOX, 3000мл, с партиден № L280921, произведена от „ВОКС ПРОДЪКТС“ ООД-С., считано от 10.02.22г“. Видно от мотивите на Заповедта- установена е стойност на метилово алкохол 25.46 тегл.%- при допуск на показателя под 0.6%, като пробата не съответства на т.69 от Приложение XVII от Регламент/ЕО/ № 1907/2006 /REACH/. Заповедта има предвидено по закон предв.изпълнение/чл.34 от ЗЗВВХВС/, като може да се обжалва по административен и по съдебен ред. Заповедта е връчена на дружеството на 15.02.22г, жалбата до Съда е от 28.02.22г.

Съставени са от инспектор при СРЗИ - КП от 17.02.22г и КП от 25.02.22г за последваща проверка по изпълнение на обж. Заповед и издаденото по-рано Предписание.И при двете последващи проверки в обекта на [улица] [населено място] не са открити количества от течност за чистачки партида L280921.

Видно от Писмо на СРЗИ до Съда от 20.04.22г/л.123/, ЛИК при СРЗИ изследва метиловият алкохол в крайния продукт-течност за чистачки/съгл. ЗЗВВХВС и т.69 Приложение XVII от Регламент/ЕО/ № 1907/2006 /REACH//, като е обективно невъзможно изследването на суровината- полимерът полиметиламин, по желанието от жалбоподателя метод „газова хробатография чрез пропусклив гел“, поради липсата на такова оборудване.Прилага се и справка за извършени изследвания на течности за чистачки- всички са изследвани по същия метод като процесната течност, при температурен диапазон 40-170 градуса.

С жалбата до Съда се представят/л.16-88/ в превод документи, касаещи извършени изследвания на проби от самия полимер Полиметиламин-М, извършени в други страни, по предоставени от други субекти проби, по указания на предоставящия пробата.Представят се и преводи на доклади, касаещи самия полимер. От т.9.1 на представения Информационен лист за безопасност на полимера/издаден от производителя/ е видно, че „липсват данни“ за температура на декомпозиция на полимера/л.20гръб от делото/, т.е. производителят не разполага с данни -при каква температура полимерът се разпада на съставките си.От инф.лист също е видно, че основната съставка на полимера е 2-аминоетанол, като концентрацията му е до 99.5%. Съдът е допуснал по задачи и искане на жалбоподателя първоначална С., като изрично е указал на вещото лице - да получи останалата в ЛИК при СРЗИ част от процесната проба течност за чистачки, по която да направи изследване/л.132,133,144,156/. Съдът е разпоредил единствено да се издаде на в.лице СУ/л.162/-за да получи от ЛИК остатъчната проба/л.156/.С молба от 25.10.22г/л.167/, вещото лице моли Съда за отлагане на заседанието, тъй като /по свое усмотрение и без знанието и разпореждането на Съда/, е изпратило единствената останала проба - за изследване в лаборатория в Румъния, като е получило резултат от там на 24.10.22г и чака изготвянето на лицензиран превод на заключението.Видно от превода на заключението на румънската лаборатория/платено и представено по делото от жалбоподателя/- изследвана е била проба, предоставена в пластмасова бутилка, без пломба.Съдът не кредитира това заключение- в нито една част. То или представлява преразказ на писмените доказателства по делото/Съдът преценява писмените доказателства и за това не са нужни специални знания/, или се позовава на резултата от изследването в румънската лаборатория/което като оставим настрана факта, че не е

разрешено от Съда/- изобщо няма информация каква проба е изследвана/респ. няма никаква гаранция ,че е изследвана именно процесната проба/, или счита, че предмет на изследване трябва да бъде само полимера/съставна част от крайния продукт/, а не самия краен продукт. Самото вещо лице заявява пред Съда, че тази румънска лаборатория също не е акредитирана -за желанието от жалбоподателя и приложен метод на изследване.

В резултат на действията на първото вещото лице, налична проба от процесната течност за чистачки вече няма, респ. не може да бъде предмет на каквото и да е изследване. Като се има предвид обаче, че жалбоподателят **иска изследване на пробата само по посочен от него метод/ултравиолетов-спектрофотометричен/, за какъвто в РБ няма акредитирана лаборатория/установено по делото/, то Съдът е допуснал по искане на ответника повторна С.- само по спорния въпрос, за който не е нужно изследване на проба/кой е приложимият метод за изследване съдържанието на метанол в крайния продукт, който краен продукт съдържа полимера/.**

Съдът кредитира изцяло заключението по повторната С.. Вещото лице И. сочи писмено и устно при изслушването, че: следва да се изследва готовия продукт течност за чистачки/той е смес от вещества/, а не само неговата съставна част-полимера, тъй като в полимера има свързан метанол, но в готовия продукт има още и свободен метанол/извън свързания в полимера/; всички доказателства, депозиранни от жалбоподателя- касаят само полимера, но не и крайния продукт; желанието от жалбоподателя метод на изследване, освен че е относим само към полимера, в международната практика винаги се съчетава и с други методи на изследване- за да се получат категорични резултати; дори от наличните по делото резултати от изследвания /само на полимера, по желанието от жалбоподателя метод/, става видно, че калибровъчните криви при изследването са били така настроени, че изобщо не могат да засекаят някакво по-голямо количество метанол/метилов алкохол/-както е голямо то в случая с конкретната течност за чистачки; следователно, желанието от жалбоподателя метод не се използва за определяне на големи количества метанол в разтвори; съвременният метод на изследване е газова хроматография, комбинирана с мас-селективен детектор или пламъчно-йонизационен детектор/в случая точно такъв детектор е избран от ЛИК/- методът е много чувствителен и точен и за големи количества метанол в разтворите; Протоколът за изпитване на пробата е от 06.01.22г, като на сайта на ЛИК е наличен „Сертификата за акредитация“ към него момент/представя се/; методът, по който трябва да се направи изследването за съдържание на метанол/метилов алкохол/ в процесната течност за чистачки -е газова хроматография, комбинирана с пламъчно-йонизационен детектор с хед-спейс инжектиране при подходящи работни условия; ЛИК работи при температура 40-170 градуса, като според вещото лице нагряването на течността за чистачки ще трябва да започне от 70градуса и да достигне до около 150 градуса, т.е. оборудването на ЛИК е подходящо, а именно температурата се явява „подходящи работни условия“; в информационния лист за безопасност, издаден от производителя относно полимера, няма данни за температурата на разпадане на полимера на съставните му части-самият производител не знае; според формулата на полимера, публично достъпна на сайта на производителя- метанолът е около 10% от състава на полимера; изследването на ЛИК показва над 25% метанол в течността за чистачки, което

означава, че **в течността освен 10те % метанол/разграден от полимера/, има още над 15% свободен метанол/който е в течността/;** тези 15% свободен метанол в конкретната проба са били вложени или в самата течност/извън съставката-полимер/, т.е. при производството на течността освен полимер е вложен и метанол под някаква форма, или при производството на самия полимер е било вложено по-голямо от нужното количество метанол, свързал се е във формулата на полимера само нужния 10% метанол, а са останали несвързани в молекулата излишните 15% метанол; следователно, тези 15% свободен метанол в конкретната течност са в резултат или на производството на течността или на производството на полимера; **принципно течността не би трябвало да съдържа метанол извън този, който е в полимера/**тогава принципно ще е без значение дали се изследва полимера или течността- би следвало да се установи само метанола от полимера/, в случая обаче фактически не е така- **в течността има 15% повече метанол от този, който е вложен в полимера;** ако се използва нискотемпературния метод, желан от жалбоподателя, то тогава полимерът няма да се разпадне до метанол и ще се отчетат само 15те% метанол, който е извън полимера- тези 15% пак надвишават допустимите 0.6% по Регламента; такива високи количества метанол/10-15%/ в полимера, не могат да се измерят, без полимерът да се разпадне при висока температура, като при нискотемпературния желан метод се мерят само ниски количества метанол- не в полимера, а свободен метанол в течността; **нискотемпературният ултравиолетов метод се използва за доказване на структури, а не на количества,** като следва да се комбинира с други методи и е неточен за количества; полимер с формулата от сайта на производителя- не може да свърже откритите 25% метанол в течността, което означава, че вложеният в конкретната течност конкретен полимер не е бил произведен по формулата от сайта на производителя, или че при производство по формулата е вложен много излишен метанол и са останали несвързани в полимера 15% метанол/само 10% са се свързали/;нормата от 0.6% е за свободния метанол в течността, като в случая свободния метанол е 15%.

Съдът е отхвърлил искането на жалбоподателя за допускане на трета експертиза по този въпрос/кой е подходящият метод/, както и за експертиза по молбата му на л.266/която съдържа несъгласие с повторната С., а не формулирани въпроси за нова С./.

Съдът намира от правна страна следното:

Заповедта е издадена от компетентен орган, в кръга на правомощията му по закон- чл. 33 ал.2 от ЗЗВВХВС/Директор на СРЗИ/.

Заповедта е в писмена форма, като съдържа зад.реквизити по чл.59 ал.2 от АПК, вкл. фактически и правни основания.Възражението на жалбоподателя за липса на мотиви е неоснователно. Протоколът от изпитване е част от адм.преписка, Заповедта изрично се позовава на него, като част от фактическите установявания на ответника са именно в този протокол/съд.практика приема еднозначно, че е допустимо фактическите установявания на ответника да са и в документи от преписката и това не води до немотивираност на акта/.Няма норма, която да задължава ответника да връчва всеки документ от преписката, като в случая невръчването на Протокола от изпитването на жалбоподателя не е проц.нарушение и правата на жалбоподателя не са засегнати.Протоколът е част от преписката и жалбоподателят разполага с проц.възможност по АПК- да иска да се запознае и получи копия от документите от

преписката. В Протокола от изпитването е посочен методът, по който е направено изпитването на пробата, като видно и данните в цялото съд.производство- няма неяснота у жалбоподателя по кой метод е било направено изследването.

Съдът намира Заповедта за издадена при липсата на допуснати проц.нарушения, като са установени **релевантните факти/чл.35 от АПК/ и правото на защита на дружеството не са нарушени. Всички писмени доказателства, с които жалбоподателя разполага, са депозираны пред Съда - от тях е видно, че те касаят единствено и само полимера/основна съставка на течността за чистачки/, но не и самата конкретна течност за чистачки/и конкретната проверена партида/.Следователно, факта на непредставянето на тези доказателства в адм.производство от страна на жалбоподателя не е проц.нарушение на ответника- тези доказателства не променят изводите на ответника/а те са относно течността за чистачки, а не относно полимера в нейния състав/. Относителните норми са чл. 27 ал.2 вр. чл. 25 ал.1 т.10, чл. 26 ал.3 т.2 и 3 и ал.5, чл. 28 ал.1 т.2, чл. 32, чл.33 ал.2-6 от ЗЗВВХВС, като всички те са спазени.**

Заповедта е и мат.законосъобразна, по следните съображения на Съда:

1/ Налице е нарушение по чл.25 ал.1 т.10 от ЗЗВВХВС вр. т.69 Приложение XVII от Регламент/ЕО/ № 1907/2006 /REACH/, като осъщественият контрол от ответника/орган по чл.33 ал.2/, се изразява в ограничаване пускането на пазара и употребата на определени опасни химични вещества, смеси и изделия- с цел опазване на човешкото здраве.Осъществен е контрол от служители на СРЗИ по реда на чл.26 ал.3 т.2 и т.3 и ал.5 вр. чл. 28 ал.1 т.2 от ЗЗВВХВС/вкл. чрез лабораторно изпитване на взета проба от течността за чистачки от конкретна партида/, като е издадена ПАМ по чл.32 вр. чл. 33 ал.4- спира пускането на пазара и употребата на течността за чистачки от конкретната партида.Заповедта не съдържа срок за прилагане на ПАМ, но самият чл.33 ал.3 определя срока- до отстраняване на причината, довела до налагане на ПАМ/ако в случая изобщо е възможно отстраняване на причината, т.е. промяна първа в химическия състав на течността за чистачки от процесната партида/.

2/ Видно от текста на нарушената т.69 Приложение XVII от Регламент/ЕО/ № 1907/2006 /REACH/- „Забранява се пускането на пазара за масовия потребител след 09.05.19г на метанол - в състава на течности за чистачки или за размразяване на предни стъкла, в концентрация, равна на 0.6 тегловни процента или по-голяма.Прочитът на нормата води до отпадане на един от спорните въпроси- дали трябва да се измери метанола , съдържащ се само в основната съставка/полимера/, или трябва да се измери метанола , съдържащ се в крайния продукт- течността за чистачки. В химията концентрация е мярка за количеството разтворено вещество в единица обем от разтвора.Доколкото нормата изисква метанолът в течността за чистачки да е до 0.6 тегловни процента, то следва да се прецени количеството на свободния метанол /не този в молекулата на основната съставка-полимера/, т.е. на разтвореното вещество, в рамките на течността за чистачки, т.е. на разтвора. Тъй като **свързаният метанол**, който формира самата структура на полимера, не е разтворен в течността за чистачки/в нея е разтворен полимера, а той съдържа метанол в структурата си/. Доколкото нормата от Регламента сочи тегловни проценти, то 1 тегловен процент показва **грамовите разтворено вещество във всеки 100 грама разтвор**. Следователно, според нормата от Регламента - **в 100 грама течност за чистачки е разрешено да има до 0.6 грама метанол**.

3/ Видно от повторната С. /единствената кредитирана от Съда /- **свободният метанол в течността за чистачки може да се измери и по двата метода-** по използвания от ответника високотемпературен метод/който предполага разпад на полимера/ и по желанието от жалбоподателя нискотемпературен метод/при който няма разпад на полимера/. **И при двата метода обаче има недостатъци/**по делото има писмени данни за това и извън посоченото от второто вещо лице/. При **високотемпературния метод/използвания/-** точността е голяма, по него се мерят големи количества метанол в рамките на разтворите, но този метод измерва едновременно свързания и свободния метанол в рамките на течността, което налага да се прави допълнително изчисление колко е свързания метанол/според формулата на полимера/- за да стане ясно количеството на свободния метанол/който е релевантен в случая/. Това в конкретния случай поставя и въпроса дали основната съставка в конкретната течност действително е именно полимера полиметиламин- произведен по формулата, обявена публично от производителя на сайта му/т.е. дали обявеното съдържание на етикета на крайния продукт отговаря на действителното му съдържание/. Второто вещо лице сочи, че ако действително конкретната течност за чистачки съдържа този полимер/произведен правилно- по формулата му, обявена от производителя/, то от измерените от ответника над 25 тегловни % метанол в течността, около 10% са свързания метанол/този от разпаднатия при високата температура полимер/ и над 15% е свободния метанол/релевантния в случая/. Има две обяснения как е възможно в конкретната течност да има над 15% свободен метанол- или полимерът не е бил произведен технологично правилно /при производството му е останал вложен излишен като суровина,но несвързан в молекулата на полимера-метанол/, или в самата течност освен полимера има и други съставки, които съдържат метанол/и той се е разградил при високата температура/ или в течността направо се съдържа самостоятелна съставка метанол/метилов алкохол/. **Нискотемпературния метод/желанието от жалбоподателя/-** неточен е и следва да се прилага в комбинация с други методи,за да има точност на резултатите, не е приложим при мерене на големи количества метанол в разтвор/като в случая/, в РБ няма акредитирана лаборатория за този вид метод.Дори румънската лаборатория, в която жалбоподателят е платил изследване на пробата, пратена там от първото вещо лице/което Съдът не кредитира/- също не е акредитирана за този метод.

4/ Като е използвал метода газова хроматография с пламъчно-йонизационен детектор с хед-спейс инжектиране при подходящи работни условия/40 до 170 градуса/, **ответникът е приложил относим метод на изследване**, който е в състояние и е измерил количеството свободен метанол в конкретната течност за чистачки. Количеството на свободния метанол **във всички случаи е над допустимите до 0.6 тегловни %**, поради което фактическите установявания на ответника се явяват доказани, а правните му изводи-правилни и съответни на действащата норм.уредба/вкл. на Регламента/ и на доказателствата от преписката.

5/ При този изход на спора, жалбата е неоснователна и следва да се отхвърли. Ответникът е действал в условията на **обвързана компетентност при наличните установявания за надвишаване на допустимите 0.6% тегловни процента метанол в течността**, тъй като **Регламента/с предимство пред вътрешното законодателство/, директно разпорежда забрана**, като не следва ответникът сам да преценява дали това е опасно за човешкото здраве/Регламента презюмира

опасността/.

Водим от горното и на осн. чл. 172 ал.2 от АПК, Съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ ОСПОРВАНЕТО по жалба вх.№ 97-01-2/28.02.22г на „ВОКС ПРОДЪКТС“ ООД-С. с представляващ П.В. против Заповед № РД-03-1/11.02.22г на Директора на СРЗИ.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред ВАС в 14-дневен срок от съобщението.

Съдия: